

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cursus Biennalis Studii Canonici, Sive Succincta Et
Methodica Sacrorum Canonum Explanatio**

Engelhard, Johann Martin

Moguntiae, 1700

Titulus XIII. De Ordinatis ab Episcopo qui renuntiavit Episcopatu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63255)

TITULUS XIII.

De

Ordinatis ab Episcopo qui renuntiavit Episcopatu.

QUÆRES I. An quis ordines suscipere possit, ab Episcopo qui renuntiavit Episcopatu? Resp. Sub distinctione. vel enim renuntiavit loco tantum sive potestati, & administrationi quæ certo loco cohæret, & Episcopo non nisi in eo loco competit, quæ vocatur proprius Episcopatus renunciatio; *cap. 9. de renunt.* vel renuntiavit non loco tantum sed & ordini sive Episcopali dignitati, ita ut non officium seu administrationem solam, sed & ipsam dignitatem & denominationem amittat, quæ Renuntiatio regulariter ob peccata crimina fieri solet. Si renuntiaverit loco tantum, validè & licitè cum licentiâ alterius Episcopi ordines confert, non minores solum sed & majores, quod si verò dignitati Episcopali renuntiaverit, adeoque omnem ordinis episcopalis executionem amiserit, ordines minores cum alterius Episcopi licentiâ conferre poterit, non autem majores, quod si is ordines majores conferre præsumpserit, ordinatus characterem quidem recipiet, suscepti tamen ordinis executione carebit. *cap. 1. b. t.* Notabilis autem inter has duas renuntiationes differentia est: nam qui renuntiavit Episcopatu tantum, iterum ad eundem pervias canonicas redire potest; non item, qui renunciavit etiam dignitati; quia præsumitur criminofus.

QUÆ

QUÆRES. 2. An simplici Sacerdoti delegari possit potestas, conferendi ordines majores? Respond. Certum est, Presbyteratum delegari non posse, ut docet communis Canonistarum sententia, quod ex eadem ratione, ut plerique sentiunt, de Diaconatu dicendum erit. Dubium igitur est de Subdiaconatu, an non is à simplici Sacerdote ex delegatione conferri possit? In quâ materiâ sunt DD pro & contra; quos refert, Barbosa *allegat. 3. num. 4.* ego sententiam affirmativam crederem veriore, eo quod testante *Alphiseo de privileg. ordinum sect. 3. cap. 20. §. 1. n. 8* ab Innocentio VIII. concessum sit quibusdam Abbatibus Cisterciensibus privilegium Subdiaconatum conferendi; quod ipsum ex ratione confirmatur: cum enim ex merâ ecclesiæ dispositione Subdiaconatus fuerit introductus, etiam ex ejusdem dispositione ab eo, cui ecclesiæ potestatem dederit, conferri poterit.

QUÆRES 3. A quo ordinatus ab Episcopo, qui Episcopatu renuntiavit, dispensationem obtinere possit? Respond. Vel id fecit scienter, vel ignoranter, aut saltem sine peccato mortali? Si scienter, solus Pontifex dispensabit; Si ignoranter, episcopus proprius dispensare poterit.

QUÆRES 4. An Abbates, qui juxta *Tridentinum sess. 23. cap. 10. de reformat.* potestatem habent subditos suos regulares ordinandi, Novitiis suis primam tonsuram & quatuor minores conferre possint? quod potuerint Jure antiquo, ex *cap. Abbates de privileg. in 6.* delumitur, quod capitulum tribuit ipsis potestatem, ordines minores conferendi, *monasteriorum suorum conversis, & qui ad illa convolaverint, id est, Novitiis, ut inquit glossa. quæ-*

stio autem est, an dispositioni hujus capituli per
 novam Tridentini constitutionem loc. cit. non fuerit
 derogatum? Pirring. *de temporibus ordinat. num. 41*
 contendit derogatum non esse, eo innixus funda-
 mento, quod correctio jurium, quantum fieri po-
 test, vitanda sit, maximè, cum beneficium Principi-
 latè sit interpretandum, juxta *cap. cum dilecti, de do-
 nationibus*, & in materia favorabili appellatione re-
 gularium etiam novitii comprehendantur, *cap. 21*
§. quamvis de sentent. excommunicat. in 6. verùm hoc
 debili fundamento non obstante Respond. Pote-
 statem Jure veteri Abbatibus concessam per Tri-
 dentinum restrictam esse: Ratio est, quod Triden-
 tinum loc. cit. licentiam concedat Abbatibus, eos
 solummodò ordinandi, qui subditi fuerint; tales
 autem propriè sunt soli professi, novitij enim illi
 pleno jure non subjiuntur, cum propterea in no-
 vitiatu vivant, ut experiantur, velintne se Abbatibus
 suo potius subicere, quàm retentâ libertate ad sa-
 culum redire. Tambur. *de jure Abbatum disputat. 2.*
quest. 10. ad rationes in contrarium allatas dico,
 correctionem jurium vitandam, & beneficium
 principis latè interpretandum esse, si juris corre-
 ctio manifestè non appareat, & privilegium non
 fuerit restrictum, vel limitatum, uti in casu
 presenti per dispositionem Triden-
 tini factum est.